

УДК: 796+61]:378(082)

DOI: 10.28925/2664-2069.2021.1

Здоров'я, фізичне виховання і спорт: перспективи та кращі практики:

матеріали III Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції. 12-13 травня, 2021 р., Київ / Київ. ун-т імені Бориса Грінченка; за заг. ред. О. В. Ярмолюк. – К.: Київ. ун-т імені Бориса Грінченка, 2021. – 168 с.

Містить матеріали щодо застосування сучасних здоров'язберезувальних технологій, інноваційних практик у спорті та фізичному вихованні. Розглянуті філософські, організаційні та соціально-економічні аспекти розвитку фізичної культури і спорту, медико-біологічні, фізіологічні та психологічні засади підготовки спортсменів, питання фізичного виховання різних груп населення, сучасних фітнес технологій, фізичної терапії та ерготерапії.

Видання відкрито для вільного доступу на умовах ліцензії Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0), котра дозволяє іншим особам вільно розповсюджувати опубліковану роботу з обов'язковим посиланням на автор(ів) оригінальної роботи та публікацію роботи в цьому виданні.

Голова організаційного комітету: Лопатенко Г.О.

Організаційний комітет: Білецька В.В., Буйницька О.П., Даниленко А.М., Патук Т.М., Пилипченко Н.М., Савченко В.М., Ярмолюк О.В., Ясько Л.В.

Редакційна комісія: Латишев М.В., Сушко Р.О., Ярмолюк О.В.

Затверджено Вченою радою Факультету здоров'я, фізичного виховання і спорту Київського університету імені Бориса Грінченка (протокол № 5 від 25 травня 2021 року).

Електронна версія видання розміщена на сайті: <https://fzfv.kubg.edu.ua/>

© Київський Університет імені Бориса Грінченка, 2021

UDK: 796+61]:378(082)

DOI: [10.28925/2664-2069.2021.1](https://doi.org/10.28925/2664-2069.2021.1)

Health, Physical Education and Sport: Perspectives and Best Practices.

Book of Abstracts of the 3rd International scientific and practical online conference. 12-13 May, 2021, Kyiv / Borys Grinchenko Kyiv University; edited by O. Yarmoliuk. – Kyiv: Borys Grinchenko Kyiv University, 2021. – 168 p.

Modern health care technologies, innovative practices in sports and physical education are covered in the Book of Abstracts. Philosophical, organizational and socio-economic aspects of the development of physical culture and sports, medical-biological, physiological and psychological principles of the athletes' training, issues of physical education of different groups, present-day fitness technologies, physical therapy and ergotherapy are considered here.

The abstracts are open for free access under the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0) license, which allows to freely distribute the published materials with mandatory reference to the author(s) of the original work and publication of the work in this edition.

Head of Organizing Committee: Lopatenko G.O.

Organizing Committee: Biletska V.V., Buinytska O.P., Danylenko A.M., Patuk T.M., Pylypchenko N.M., Savchenko V.M., Yarmoliuk O.V., Yasko L.V.

Editorial Commission: Latyshev M.V., Sushko R.O., Yarmoliuk O.V.

The Abstracts are recommended for publication by the Academic Council of Faculty of Health, Physical Education and Sport at Borys Grinchenko Kyiv University (protocol No 5 of May 25, 2021).

Web-site: <https://fzfvs.kubg.edu.ua/>

© Borys Grinchenko Kyiv University, 2021

ЗМІСТ/ CONTENT:

Секція 1. ФІЛОСОФСЬКІ, ОРГАНІЗАЦІЙНІ та СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ /	
Section 1. PHILOSOPHICAL, ORGANIZATIONAL, SOCIAL and ECONOMIC ASPECTS OF PHYSICAL CULTURE AND SPORTS	
Antala Branislav. PHYSICAL EDUCATION IN ACTIVE SCHOOL AND ITS LIMITS DURING THE CORONA PANDEMIC – CASE OF SLOVAKIA	8
Čingienė Vilma, Gobikas Mindaugas. WHAT IS A REALITY OF THE PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP IN SPORT AT THE MUNICIPALITY LEVEL IN LITHUANIA?	8
Yarmoliuk Olena. SPORTS MARKETING: IMPACT OF PANDEMIC IN SPORTS INDUSTRY	12
Nauright John. UNCERTAIN FUTURES FOR LOCAL AND GLOBAL SPORT IN THE 2020S	17
Somani Parin. IMPORTANCE OF QUALITY EDUCATION AND IMPROVING ACADEMIC INTEGRITY IN SPORTS SCIENCE WITHIN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS	20
Şahin Aykut, Karakaya Yunus Emre. EPISTEMOLOGICAL BELIEFS TOWARDS LEARNING OF PROSPECTIVE PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHER	21
Bingölbalı Abdullah. APPEARANCE OF INCREASED REALITY APPLICATIONS IN THE SPORTS SECTOR	25
Jibraili Zineb, Belabess Loubna. THE IMPORTANCE OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP IN THE ACCOMPANIMENT OF SPORT PROJECTS	25
Akti Furkan, Karakaya Yunus Emre, Şahin Aykut. ANALYSIS OF GRADUATE THESES ON SPORTS LAW IN TURKEY: A CASE STUDY	26
Yalçın Yasemin, Akdağlı Gülşah, Akca Merve. A STUDY OF THE ATTITUDES OF SPORTS SCIENCES STUDENTS TO INTERNATIONAL SPORTS ORGANIZATIONS	29
Білогур Влада. ЕФЕКТИВНІСТЬ ІННОВАЦІЙНОГО СПОРТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ	34
Іскра Уляна, Орлик Дмитро, Гацко Олена. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ ФАХІВЦІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	38
Гудим Ганна, Цикоза Євгенія, Швець Сергій. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	43
Дорофєєва Тетяна. ПРОБЛЕМА ЗАЛУЧЕННЯ МОЛОДІ ГРОМАД ДО ЗАНЯТЬ СПОРТОМ З УРАХУВАННЯМ НАЯВНИХ ПЕРЕВАГ ОСОБИ	47

здобуття нових знань, відкриття для себе нових перспектив. Тому на наш погляд результати навчальної діяльності та результати оцінки рівня мотивації цілком відповідають та доповнюють одні інших.

Підгрупи статистично значуще відрізняються за рівнем вираженості мотивації досягнення успіху ($t = 2,78$; $p \leq 0,01$). Важливо, що за результатами кореляційного аналізу (аналізувались показники загальної групи, $n = 40$) успішність як у першому ($r_I = 0,31$; $p \leq 0,05$), так і, навіть більшою мірою, – у другому ($r_{II} = 0,46$; $p \leq 0,01$) семестрах пов'язана з показником мотивації досягнення успіху.

Висновки. Напрямом практичного застосування отриманих даних вбачається створення умов, коли досягнення успіху є суттєво більш привабливим, ніж потенційні ризики, пов'язані з тим, що було докладено зусилля, але не досягнуто результату. Однією з таких умов є перехід від моделі «обдарованих» або «талановитих» студентів як зразку для наслідування (оскільки ця модель передбачає оцінку особистості і, водночас, знижує цінність зусиль) до моделі «працьовитих» та «наполегливих» студентів, які вдосконалюються в улюбленій справі. Такий підхід дає змогу отримати задоволення від роботи, отриманого досвіду тощо, навіть якщо були ті, хто виконав завдання краще та знижує психологічну «ціну» меншої ніж бажана успішності, оскільки оцінюється не особистість (її талановитість), а докладені зусилля (їх достатність).

Література:

1. Балл Г.А. Категорія моделі і її роль в педагогічних дослідженнях. Психология в рაციогуманистической перспективе. К.: Основа, 2006. 408 с.
2. Карпов АВ. Психология рефлексивных механизмов деятельности. Ин-т психологии РАН, 2004. 424 с.
3. Мірошник ЗМ. Модель рольової структури особистості вчителя. Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія № 12. Психологічні науки: Зб. наукових праць. К.: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2010;30(54):116-122.

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Ганна ГУДИМ, Євгенія ЦИКОЗА, Сергій ШВЕЦЬ

Київський університет імені Бориса Грінченка (м. Київ, Україна)

Актуальність. Підвищення ефективності підготовки педагогічних працівників, що мають володіти високим рівнем кваліфікації та займати активну позицію у своїй професійній діяльності, відповідно до положень Болонської конвенції, є одним зі стратегічних завдань освітньої політики України та основною метою ЗВО галузі фізичної культури і спорту (ФКіС). У модернізації вітчизняної загальноосвітньої школи та ЗВО важлива роль належить викладачу фізичної культури, який підготовлений до реалізації професійних функцій, розуміє закономірності фізичного розвитку учнів та студентів, здатний педагогічно мислити, планувати й аналізувати освітній процес, успішно розв'язувати проблеми, що виникають у фізичному вихованні молоді.

Кваліфікованість і педагогічна майстерність викладача фізичної культури виявляється в якісних характеристиках: спрямованості, компетентності, рівні володіння професійно-педагогічними операціями. Вони мають формуватися вже у процесі навчання у ЗВО, яке передбачає професійне становлення, розвиток загальної та педагогічної культури, виховання особистісних і професійно значущих якостей [4].

Аналіз наукових досліджень довів, що під впливом систематичних занять фізичною культурою зміцнюється імунітет організму, підвищується психофізичне здоров'я, розумова і фізична працездатність. На створення умов практичного застосування оздоровчого впливу фізичної культури, що відіграє важливу роль у збереженні і зміцненні здоров'я молоді, спрямовані чинні державні документи: Закони України “Про вищу освіту” [2], “Про фізичну культуру і спорт” [3], цільова комплексна програма “Фізичне виховання – здоров'я нації” [5], державні тести й нормативні оцінки фізичної підготовленості населення України.

Результати наукових досліджень М. Т. Данилка, О. Й. Ємця, Н. Ю. Зубанової й ін. та аналіз практики роботи шкіл свідчать, що деякі фахівці фізичної культури не вдосталь підготовлені до реалізації професійних функцій, не мають належного авторитету серед учнів, їх батьків та керівництва школи, не компетентні у своїй роботі [1].

Дослідження О. І. Забокрицької, Г. С. Костюка, В. О. Моляка, А. В. Фурмана свідчать про те, що провідною якістю викладачів та вчителів фізичної культури є їх здатність професійно та педагогічно мислити. Саме ці якості формують педагогічну спостережливість, уміння планувати, аналізувати і вносити термінові правки в педагогічний процес [1].

Мета дослідження полягає у виявленні особливостей становлення мотивації до педагогічної діяльності як важливого психологічного аспекту формування професійної майстерності майбутніх вчителів фізичної культури.

Методи дослідження: теоретичний аналіз і узагальнення науково-літературних джерел спеціальної літератури, анкетування з використанням часних психологічних методик (Клімов, Овчаров), методи математичної статистики (метод середніх величин).

Результати дослідження та їх обговорення.

У дослідженні взяли участь студенти Київського університету імені Бориса Грінченка, що навчаються за освітнім напрямком 017 Фізична культура і спорт. В основу вибірки досліджень були залучені наступні групи по 10 чоловік кожна: 1-2 курс “молодші”; 3-4 курс “середні”; 5-6 курс “старші”.

Під час досліджень були використані наступні види досліджень:

- Тест ДДО Є.О. Клімова;
- Методика ‘Мотиви вибора професії’ за Р.В. Овчаровим.

Опишемо детально результати досліджень за тестом ДДО Є.О. Клімова, який розкриває основні ознаки майбутніх фахівців з фізичного виховання.

Як ми можемо бачити з результатів дослідження, тип професії “людина–природа” серед студентів 1–6 курсів дав наступні результати: молодші курси – 21%; середні курси – 28%; старші курси – 15%.

Можна зробити висновок, що результати спочатку підвищились до 28%, але згодом знизились до 15%. Отже, студенти середніх курсів готові працювати у сферах пов'язаних з живою природою, тобто працювати ветеринарним лікарем, мікробіологом, рибознавцем і тп. Проте до старших курсів ця готовність знижується.

Наступним типом професії є “людина–техніка”. До цієї категорії ми відносимо наступні професії: електрик; будівельник; шахтар.

Провівши дослідження, отримуємо наступні результати: молодші курси – 8%; середні курси – 4%; старші курси – 2%.

Як можна помітити, результати дослідження є негативними, і чим старше є особистість, яка приймала участь у нашому дослідженні, тим менше вона хоче працювати у наступних сферах.

Переїдемо до наступного типу професії, а саме “людина–людина”, який представляє для нас особливий інтерес, оскільки є одним із визначальних щодо професійного становлення фахівця сфери фізичного виховання. Тут маємо результати, які відрізняються від двох

попередніх типів професії. Починаючи від молодших курсів і закінчуючи старшими курсами відсоткове співвідношення людей, бажаючих присвятити своє життя роботі у професії пов'язаній з процесами навчання, виховання, управління та торгового обслуговування інших людей з віком зростає.

Провівши дослідження ми отримали наступні показники по цьому типу професії: молодші курси – 48%; середні курси – 53%; старші курси – 75%.

Зрозуміло, що важливим у роботі професій цього типу є такі якості як потреба у спілкуванні, уміння розбиратись у людських взаєминах, терпіння, та позитивний настрій у роботі з людьми, і саме перелічені навички людина має можливість здобути під час навчання в університеті. Таким чином, результати проведеного дослідження відображають бажаний результат у процесі професійного становлення фахівця з фізичного виховання.

“Людина–знак” – наступний тип професії, який було закладено у дослідження. Результати дослідження отримали наступні: молодші курси – 8%; середні курси – 7%; старші курси – 3%.

Як відомо, до типу професії “людина–знак” можна віднести професії програміста, топографа, бібліографа та інші професії, об'єктом праці яких виступають різні знаки: цифри, схеми, формули тощо. А так, як основною вибіркою дослідження були студенти гуманітарного університету, то можна зробити висновок, що мало хто з них готовий пов'язувати своє життя з даним типом професії.

Останнім типом професії за Є.О. Клімовим є тип “людина–художній образ”. Даний тип включає наступні професії, такі як модельєр, фотограф, художника тощо. Після проведеного дослідження, результатами цього типу професії, можна зробити висновок, що ситуація складається така ж як і у випадку з професіями типу “людина–знак”, тобто з кожним роком все менша кількість опитуваних готові працювати у цій сфері. Хоча спочатку молодші курси, а саме 15% готові присвятити себе цим професіям, але у майбутньому на середніх та старших курсах цей потяг зникає, і результат у 8 % і 5% відповідно, є цьому доказом.

Також було проведено дослідження за методикою “Мотиви вибору професії” (Р.В. Овчаров). У дослідженні прийняли участь ті ж самі респонденти, що були учасниками у попередньому опитуванні.

Методика ґрунтується на виявленні мотивів, якими керуються люди у виборі тієї чи іншої професії. Дана методика досліджує 4 групи мотивів:

1. Внутрішні індивідуально-значимі мотиви;
2. Внутрішні соціально-значимі мотиви;
3. Зовнішні позитивні мотиви;
4. Зовнішні негативні мотиви.

Внутрішня мотивація вибору – суспільна й особиста значимість професії, вдовolenня, яке приносить робота завдяки її творчому характеру, можливості спілкування, керівництва іншою людиною і т.д. Внутрішня мотивація виникає з потреб самої людини, людина сама працює із задоволенням, без зовнішнього тиску.

Зовнішня мотивація – це заробіток, прагнення до престижу, страх осуду, невдачі і т.д. Зовнішні мотиви можна розділити на позитивні та негативні. До позитивних належать: матеріальне стимулювання, можливість просування по роботі, схвалення колективу, престиж, тобто стимули, заради яких людина вважає за необхідне прикласти свої зусилля. До негативних мотивів належать впливи на особистість шляхом тиску, покарання, критики, осуду та ін. санкцій негативного характеру.

Безпосередньо, у фахівців з фізичного виховання повинні переважати внутрішні соціально-значимі та зовнішні позитивні мотиви.

Проаналізуємо в першу чергу внутрішньо-індивідуальні значимі мотиви. Дослідження показало наступні результати: молодші курси – 53%; середні курси – 66%; старші курси – 49%. Можна зробити висновок, що чим старшою стає людина, тим більше вона розуміє, що

задоволення власних потреб під час роботи, відходить на задній план, і основним під час роботи є все-таки фінансова складова.

Внутрішні соціально-значимі мотиви спостерігаються лише у старших курсів 51%, а у середніх та молодших курсів маємо показник 34% та 47% відповідно. Переважання внутрішніх мотивів найбільш ефективно з точки зору задоволення працею та її продуктивністю. Теж саме можна сказати і відносно позитивного зовнішнього мотиву.

Внутрішні мотиви вибору професії характерні як для студентів з ведучою мотивацією отримання диплому так і для студентів з домінуючою мотивацією набуття знань. Гіпотеза про те, що мотивація вибору професії пов'язана з зовнішніми мотивами вибору професії не підтвердилась. Внутрішні мотиви вибору професії характерні і для студентів з домінуючою мотивацією оволодіння професією.

Також були проведені дослідження зовнішніх позитивних та зовнішніх негативних мотивів. Детальніше дослідивши та провівши опитування серед респондентів цих двох типів мотивів, та ретельно їх проаналізувавши можна зробити наступні висновки.

Зовнішньо-позитивними мотивованим вважається все, що спрямоване на досягнення деякого кінцевого результату або цілі. Будь-яка діяльність, яка спонукається досягненнями, владою, статусом, вимогами, повинна розглядатися як зовнішньо мотивована. Коли діяльність спонукається прагненням продемонструвати (або досягти) владу або соціальний статус, то вона зовнішньо-мотивована. У нашому випадку результати такі: молодші курси – 55%; середні курси – 62%; старші курси – 70%. Тобто кожна людина, яка приймала участь у дослідженні з віком, має все більшу мотивацію досягнення певних професійних цілей.

До негативних мотивів відносяться впливи на особистість шляхом тиску, покарань, критики, осуду та інших санкцій негативного характеру. При обробці даних, отриманих під час дослідження, переважання внутрішніх індивідуально значущих мотивів мало перевагу над негативними мотивами, опитування дало наступні результати зовнішніх негативних мотивів: молодші курси – 45%; середні курси – 38%; старші курси – 30%.

Висновки. Таким чином, провівши ряд досліджень та проаналізувавши результати робимо висновок, що найбільш ефективним з точки зору задоволеності працею і її результатами є переважання внутрішніх мотивів у сукупності з позитивною зовнішньою мотивацією. Дослідження за двома методиками показали, що ми можемо спостерігати значне підвищення результатів, що є ключовими в становленні професійної майстерності майбутніх фіхівців. З підвищення ключових елементів спостерігається зниження негативних, або опосередкованих елементів, які не відіграють ніякої ролі у професійному становленні фахівців з фізичного виховання. Як зазначено вище, у фахівців з фізичного виховання повинні переважати внутрішні соціально-значимі та зовнішні позитивні мотиви, що і було доведено у дослідженні. На майбутнє, слід звернути увагу на підвищення внутрішніх та зовнішньо-позитивних мотивів, що повинні переважати у викладачів та вчителів фізичної культури та спонукати їх до досягнення певних результатів та цілей, не зважаючи на страхи, осуди чи матеріальну частину роботи.

Література:

1. Герасимчук А, Франків Є, Франків Є, Онисько Є. Педагогічні та психологічні аспекти формування професійної компетенції вчителів фізичної культури. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві*: зб. наук. праць. 2012; 2(18):47-51.
2. Закон України «Про вищу освіту». Законодавчі акти України з питань освіти : За станом на 1 квітня 2004 року. Верховна Рада України; Комітет з питань науки і освіти. Офіційне видання. К. : Парламентське вид-во, 2004. С. 168—221.
3. Закон України «Про фізичну культуру і спорт» від 17.11.2009 р., № 1724- VI. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2010; 7:50.

4. Матвійчук ТФ. Формування педагогічної майстерності майбутніх учителів фізичного виховання у процесі професійної підготовки: дисертація. Львів. 2015. 273 с.
5. Цільова комплексна програма «Фізичне виховання — здоров'я нації»: затверджено Указом Президента України від 1 вересня 1998 року № 963/98. [Інтернет]. — Доступно: http://uazakon.com/documents/date_21/pg_iwgzsa/index.htm.

ПРОБЛЕМА ЗАЛУЧЕННЯ МОЛОДІ ГРОМАД ДО ЗАНЯТЬ СПОРТОМ З УРАХУВАННЯМ НАЯВНИХ ПЕРЕВАГ ОСОБИ

Тетяна ДОРОФЄЄВА

Харківська державна академія фізичної культури (м. Харків, Україна)

Вступ. Розвиток «європейського виміру» (European dimension in sport) включає просування європейських практик управління за межі Європейського Союзу, в першу чергу, через Раду Європи. У публічному адмініструванні з цієї позиції відбувається складний процес інтеграції до ЄС, де існує певний набір критеріїв щодо адміністративних процедур, яких повинні дотримуватись органи публічної влади, щоб відповідати цінностям демократичного суспільства. Ці критерії формують сутність європейського адміністративного простору, чий принципи повинні виконуватися й можуть бути взяті за основу відповідної моделі управління.

Вкрай низькі показники залучення населення різного віку до занять фізичною культурою і спортом в Україні свідчать, що розроблені стандарти впровадження цієї області культури в повсякденні життя не дотримуються. Так, станом на 2018 р. за даними Міністерства молоді та спорту України до занять були залучені 14,2 % населення. Тоді як за дослідженням, проведеним згідно Проекту ҐОБ, тобто комплексного ґендерного підходу у бюджетній політиці та бюджетному процесі на державному і місцевому рівнях, питома вага осіб, які займалися фізичною культурою і спортом, у загальній кількості населення Чернівецької області в 2017 р. склала лише 2%. Причому, в Кіровоградській області в 2015 р. жінки складали лише 26,1 % від загальної кількості осіб, які займаються спортом, а в Чернівецькій області в 2017 р. — 25,1 %. Ще менший відсоток жінок займалися спортом (10 %) і взяли участь у спортивно-масових заходах, проведених у Дніпропетровській області ВФСТ «Колос» у 2016-2017 рр., а саме 16,6 %. Ця тенденція притаманна співвідношенню хлопців і дівчат, які займаються в ДЮСШ: в Кіровоградській області відповідно 73,1% і 26,9%, в Харківській кількість хлопців серед учнів ДЮСШ у 2,9 рази перевищувала кількість дівчат [3, сс. 6, 7].

Вивчення проблеми дозволяє висунути *гіпотезу* відносно причин слабого охоплення в громадах осіб різного віку фізкультурно-спортивними оздоровчими заняттями. Вона полягає у припущенні: суттєву негативну роль відіграє небажання/невміння надавачів фізкультурно-спортивних послуг вивчати і брати до уваги переваги населення різних вікових і соціальних груп, у тому числі з урахуванням особливостей територій їх мешкання, займатись тими або іншими видами фізичної активності. Натомість існує прагнення залучити/нав'язати населенню ті види рухової активності, які вважають за потрібне самі фахівці фізичної культури і спорту.

Мета дослідження — обґрунтувати зміст анкет для їх використання в умовах громад для визначення існуючих перепон і переваг юнацтва у заняттях фізичною культурою і спортом.

Методи дослідження. Використані методи теоретичного дослідження: вивчення літератури, абстрагування, аналіз і синтез, індукція та дедукція, ідеалізація та узагальнення, а також педагогічне проектування.

Результати дослідження та їх обговорення. Діяльність усіх країн світу у питаннях освіти, фізичного розвитку, дозвілля та спорту підпорядкована у «Міжнародній Хартії фізичного виховання і спорту», затвердженої Генеральною конференцією Організації об'єднаних націй